

ENTREVISTA A ARTUR MAS, PRESIDENT DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)

“El tripartit no anava ni amb rodes”

PATRICIA COLL

Com defineix la situació socioeconòmica de Catalunya?

L'economia va raonablement bé, tot i que la situació política està molt degradada. Dit d'una altra manera: l'economia funciona malgrat el tripartit. Evidentment, quan es degrada la política d'un país tot acaba patint, potser a la curta no, però a la llarga sí, i l'economia també. No és tant un problema d'aquest moment sinó més aviat de sembrar una mala llavor que després pot donar mals fruits si la situació continua. I espero que no continuarà perquè a les eleccions de la tardor li donarem la volta. Podrem normalitzar la situació política de Catalunya i posar el país a ple rendiment.

Entre les decisions de caire econòmic que s'han pres últimament, CiU ha tingut un paper protagonista donant el seu suport al PSOE per tirar endavant la reforma fiscal. Quines condicions han posat?

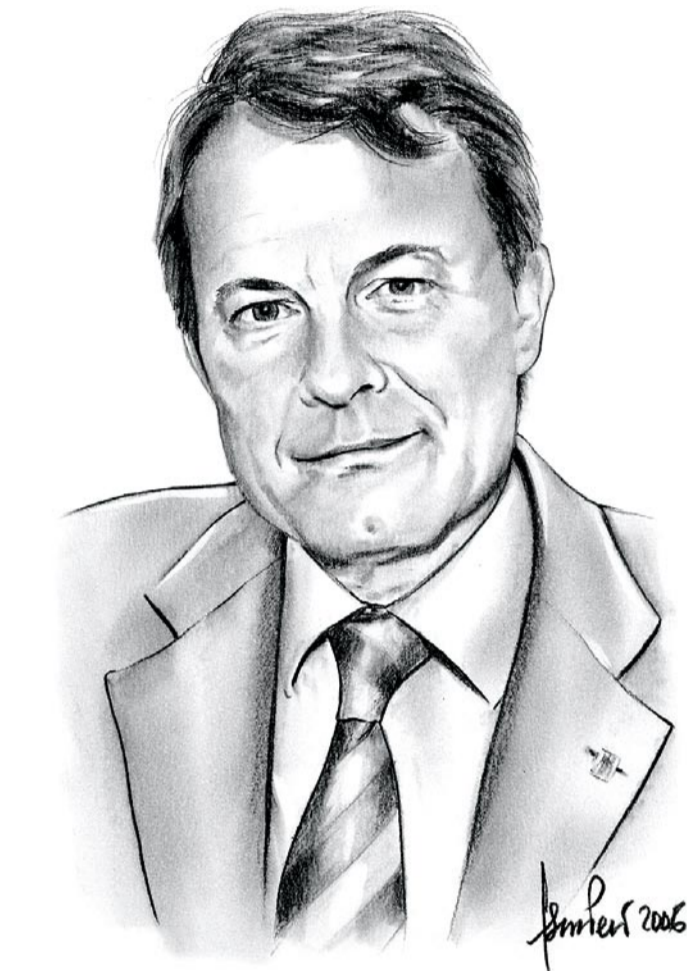
Que tingui un bon sentit des del punt de vista de la petita i mitjana empresa. Per això, en aquest pacte que es va fer a Madrid fa poc, CiU va aconseguir

“Quan governem Catalunya ens podem arribar a plantejar formar part d'un Govern de Madrid”

seguir que tota la reducció de l'Impost de Societats aplicat a pimes es faci de cop, i no en cinc anys com pretenia fer el Partit Socialista. Aquest és un èxit de negociació de CiU que demostra que quan tenim pes a Madrid hi ha coses que es resolen favorablement als interessos de l'economia productiva. Això no és pas nou. Ho havíem aconseguit altres vegades en coses similars i ara ho tornem a aconseguir.

Aquest acord ha posat de manifest també que les relacions entre CiU i el PSOE són cada cop més fluides. Veurem finalment Duran de ministre?

Això encara és molt prematur perquè ha de quedar clar que el nostre objectiu és gover-

nar a Catalunya. Som una formació política catalanista i com a tal tenim un objectiu que és el nostre país. I el nostre país és Catalunya i la nostra gent són els catalans. Ara bé, el què és evident és que, en un món interrelacionat i interdependent, i en la mesura que nosaltres formem part d'Espanya, igual que formem part d'Europa, també el catalanisme ha d'intentar influir allà on es prenen decisions que acaben repercutint directa, o indirectament, sobre Catalunya. En aquest sentit, nosaltres mai hem rebutjat implicar-nos en la política espanyola però ha de quedar clar que la nostra prioritat és la política catalana i Catalunya. A partir d'aquí, altres coses que no són tan principals però també són importants és concretament la política espanyola. I sí que és veritat que si aconseguim governar Catalunya ens podem arribar a plantejar que poguem arribar a formar part d'algun Govern de Madrid. No ara, però després de les eleccions, és a dir, després de governar Catalunya.

Fins a quin punt creu que ha influït la fotografia que es va fer Zapatero amb Duran i amb vostè

en el no d'ERC a l'Estatut?

Ha influït molt. Allò no és una foto, és molt més que una foto. És que els dos principals partits d'Espanya i de Catalunya, el PSOE i CiU són els que es posen d'acord en el que, com a mínim, ha de contenir l'Estatut després d'uns mesos de negociació molt complicats. Això per gent com ERC que havien fet una aposta pel tripartit a Catalunya i a Espanya i que el seu objectiu era arraconar a CiU, en el moment que CiU es visualitza i actua com el que és, la primera força política catalana, això els produeix allò que en diem, l'atac

“L'objectiu d'ERC era arraconar CiU i per això tenen un atac de banyes”

de banyes. I encara estan en aquell atac de banyes. Prova de què no hi ha un problema de continguts és que ells mateixos diuen que en el 85% de l'Estatut hi estan d'acord. És clar, si tu estàs d'acord amb el 85% d'una cosa, difícilment t'ho carregues tot pel 15% restant. I el 15% restant, que era la definició de Cata-

lunya com a regió i el tema del finançament, jo sempre dic i ho puc demostrar, que Esquerra havia pactat a Catalunya amb els socialistes catalans en matèria de finançament menys del que CiU va treure després pactant amb el PSOE a Madrid. De contingut, per tant, no hi ha cap problema. Simplement és un problema

“El tripartit era una fórmula per ocupar el Govern, però no per exercir-lo”

d'atac de gelosia que no han aconseguit superar i això és el que els ha portat finalment al no.

Aquest no d'ERC a l'Estatut ha suposat la fi del tripartit. Com s'ha viscut des de CiU aquesta crisi?

L'hem viscuda amb una gran perplexitat, per un costat, i també confiança en un altre. Confiança en quin sentit? Això del tripartit no anava ni amb rodes. El tripartit s'ha demostrat una mala fórmula de Govern perquè era una fórmula per ocupar el Govern, però no per exercir el Govern, per ocupar les cadires però no per fer polítiques a favor del país. I, és clar, quan salta pels aires la mala fórmula de Govern, lògicament nosaltres ho hem de valorar positivament. Ara, també és veritat que en els propers mesos nosaltres hem d'advertir que tot aquell que no vulgui que torni a existir el tripartit haurà de donar suport a CiU. Que ara s'hagi liquidat el tripartit no vol dir que no pugui renéixer en la pròxima legislatura.

Com ja ha insinuat el president de la Generalitat...

No ho insinuen sinó que ho diuen obertament. Ho diu el senyor Maragall, ho diuen alguns dirigents d'ERC i ho diuen els dirigents d'Iniciativa per Catalunya. Per tant, està clar que, si poden tornar a fer el tripartit, tot i que saben que és una mala fórmula de Govern. Per això, CiU té un repte molt important: no només hem de guanyar sinó que hem de fer impossible que el tripartit es torni a reeditar.

A qui prefereix com a rival a les eleccions, a Maragall o a Montilla?

M'és igual. Són ells els que han de prendre la desicció. Nosaltres ens enfrontarem a qui hi hagi davant. Crec que CiU està en condicions de guanyar independentment de quin sigui el candidat dels socialistes, sempre i quan CiU no es confii i pensi que aquesta és una victòria que ja està feta. Si fem aquest exercici de modèstia guanyarem.

I qui prefereix com a aliat de cara a possibles pactes postelectorals?

Jo tinc una preferència molt clara: un Govern fort, cohesionat i amb lideratge molt clar de CiU.

I això vol dir pactar amb...

Amb ningú. El meu objectiu és aquest perquè Catalunya ha passat uns anys de gresca i de mal Govern i per això ara necessita serenitat, lideratge i bon govern. El que Catalunya necessita és exactament el negatiu de la fotografia del 2006.

“Allò de 'quan Pujol se'n vagi CiU s'acabarà' ha resultat radicalment fals”

Com es presenta doncs la campanya electoral i el futur de la coalició?

A CiU hem demostrat que no som una formació política que depengui d'una sola persona. Allò de “quan Pujol se'n vagi CiU s'acabarà” també ha resultat radicalment fals. També hem demostrat que CiU, des de l'oposició, no només és capaç d'aguantar sinó de liderar els grans projectes. Això ha estat evident en el cas de l'Estatut. A més a més, ens hem reforçat des d'un punt de vista de confiança de la gent i CiU té unes expectatives electorals francament bones perquè per contrast la gent ha vist que no tots som els mateixos i que la CiU renovada, la d'aquesta nova generació que ha agafat el timó, pot portar al país amb molta més normalitat, serenitat i esperit constructiu.